Zo sveta filmu

Mesiac marec je nám už chronicky známy ako „Mesiac knihy“, ale nebudeme ani trošku vedľa, ak si ho nazveme aj „mesiacom filmu“.

Vo filmovom svete sa odovzdávajú v mesiacoch február a marec hneď dve významné a zároveň už dlhodobo tradičné udalosti odovzdávania filmových cien – Oscar a Český lev. Inak tomu nebolo ani tento rok.

V pražskej Lucerne sa 6.3. 2010 konal už 17. ročník výročných filmových cien Českého leva. Celovečerným programom vtipne sprevádzali laureáti tejto kryštálovej sošky – Pavel Liška a Bolek Polívka. Absolútnym víťazom sa stal film Protektor, ktorý si odniesol domov 6 levov. Za najlepší film patrí druhé miesto 3 sezónam v pekle a tretie miesto získali Kawasakiho růže. Celkovo majú 3 sezóny v pekle 3 levy a Kawasakiho růže 2.

Treba poznamenať, že Českého leva získal, na sklonku svojej hereckej kariéry, za vedľajšiu mužskú rolu vo filme Kawasakiho růže aj legendárny slovenský herec Ladislav Chudík (85), ktorý tesne po prebratí ceny povedal: „To šťastie z ceny ma na chvíľku podrží a dodá mi trochu energie.“ Potom uviedol, že s hereckou kariérou definitívne končí a toto bola posledná herecká rola, ktorú vzal.

Po 82. krát sa udeľovala v USA najprestížnejšia filmová cena – Oscar. Určite mnohých prekvapilo neočakávané víťazstvo filmu Hurt Locker – Smrť čaká všade a vôbec prvé víťazstvo ženy - režisérky Kathryn Bigelow, exmanželky režiséra práve porazeného filmu Avatar, ktorý získal „len“ 3 sošky v menej podstatnejších kategóriách. Film Hurt Locker si odniesol dovedna 6 Oscarov, vrátane tých najhlavnejších – najlepší film a najlepšia réžia. Čo sa týka najlepších hercov, výsledky sú nasledovné:
Najlepšia herečka v hlavnej úlohe – Sandra Bullock za film The Blind Side, ktorá deň pred Oscarom získala aj Zlatú malinu za najhoršiu herečku roka (tomu Oscarovi sa ešte do teraz čudujem, ale každý máme svojho favorita). . .
Najlepší herec v hlavnej úlohe – Jeff Bridges za film Crazy Heart

Všetkým srdečne gratulujeme a tešíme sa zasa o rok. . .

Zuzana FLOREKOVÁ

Jednota dôchodcov informuje

Vážení spoluobčania, dovoľte mi, aby som vás v mene Výboru Jednoty dôchodcov na Slovensku v Krakovanoch informovala o aktivitách z našich pravidelných mesačných stretnutí.

Keďže Hlas Krakovian prichádza na váš stôl tento rok po prvýkrát, prajem všetkým vám, čo ho radi čítate, pevné zdravie, veľa osobných a pracovných úspechov. Nám, seniorom a členom JDS prajem, aby sa nám aktivity, ktoré sme si na rok 2010 vytýčili, splnili v rámci našich možností a schopností. Veríme, milí členovia, že nám pri ich plnení pomôžete a budete sa zúčastňovať na našich akciách aj naďalej.

V mesiaci december (19.12.) sme sa zišli na našom pravidelnom stretnutí pri vianočnom stromčeku, punči a koláčikoch. Všetci spolu sme si zaspomínali na sviatky pokoja kedysi a dnes. Spomínali sme na úsmevné príhody, ktoré sme cez Vianoce zažili. Spolu sme si zaspievali „Tichú noc“, zavinšovali sme si príjemné sviatky a sľúbili, že sa stretneme aj v januári a celom nastávajúcom roku, ak nám bude zdravie slúžiť.

V januári (28.1.) sme oslávili naše prvé výročie. V Dome umenia v Piešťanoch sme pri tejto príležitosti navštívili predstavenie Radošinského naivného divadla, kde sa 47 našich členov zabavilo a oddýchlo si od každodenných starostí. Predstavenie sa nám veľmi páčilo a domov sme si odniesli krásny umelecký zážitok. Dobrú správu z toho pekného večera sme zatelefonovali na druhý deň do rádia Regina. Nech aj slovenskí poslucháči vedia o našich aktivitách a že dôchodcovia z Krakovian aktívne prežívajú svoju jeseň života a „nesedia na vavrínoch“.

V mesiaci február, presnejšie 10.2., sme mali hodnotiacu členskú schôdzu, z ktorej sme mali trocha obavy, pretože to bolo po prvýkrát. Obávali sme sa ako celá schôdza dopadne. A dopadla na výbornú! Aj vďaka vám, všetci členovia JDS v Krakovanoch! Na schôdzi sa nás zišlo 62 členov. V pekne pripravenom a vyzdobenom prostredí sály kultúrneho domu. Chystal ju celý výbor už od rána. Pomáhali aj naši muži, za čo si zaslúžia našu pochvalu. Na schôdzi sme okrem členov nasej jednoty mali aj prizvaných hostí: pani Myškovú z Moravian nad Váhom, panie Jankechovú a Valovú z Trebatíc a pána starostu z Krakovian, Dr. Mihálika. Program nám spestrili svojim vystúpením žiaci miestnej základnej školy, ktorí si ho pod vedením trpezlivých učiteliek nacvičili. Po oficiálnych príhovoroch členov výboru a hostí sme si trochu vydýchli. V neoficiálnej a voľnej časti schôdze prišla na radu harmonika pána Krajčoviča z Piešťan, ktorý navodil príjemnú atmosféru a náladu a všetci sme si s chuťou zaspievali. Medzitým nastúpila aj módna prehliadka oblečenia, doplnkov a kabeliek z našich dávnych čias, ktorú vtipne moderovala pani Danka Piscová. Modelkami sme boli my samé, nestarnúce dôchodkyne z Krakovian. Výdatne nám pomohla aj pani riaditeľka Seitlerová, za čo jej veľmi pekne ďakujeme a sľubujeme jej, že určite si ju ešte niekedy požičiame. Myslíme, že prítomní sa dobre zabavili a my ako modelky sme zožali úspech, o ktorom sme sa zase podelili v rádiu Regina v dobrej správe. Dobrá nálada na schôdzi bola i vďaka varenému vínku a koláčikom pani Starovičovej, chutným chlebíčkom, ktoré sme si sami pripravili a tiež zákuskom, ktorými prispeli členky JDS, za čo všetkým patrí vďaka. Poďakovanie patrí pánovi starostovi a poslancom Krakovian za materiálnu pomoc. A vďaka patrí aj všetkým zúčastneným, ktorí nás takto prišli podporiť.

V mesiaci marec pri príležitosti MDŽ sa štyri naše členky zúčastnili na stretnutí seniorov v Trebaticiach. Pozvali si nás domáci dôchodcovia na predvedenie módnej prehliadky, ktorá sa im veľmi páčila a tak sme trebačancom spolu s p. Piscovou urobili príjemnú zábavu.

29. marca nás čaká opäť naše pravidelné stretnutie. Ukážeme si, ako sa dá jednoducho vyrobiť pekný aranžmán k Veľkej noci a s pracovníčkou CVRV-Výskumného ústavu rastlinnej výroby Piešťany si povieme o zdravých obilninách. Ak bude pekné a priaznivé počasie, uskutočnili by sme aj brigádu na cintorínoch, aby sme na jar rozhýbali naše telesné schránky.

Potom by sme vás, milí členovia, prosili o aktívnu účasť, pravdaže v rámci vašich možností. Aj ostatní občania Krakovian sa môžu pridať. Veď každý má niekoho blízkeho na cintoríne, a tak by takáto brigáda mala byt vecou každého z nás. Každému z nás by malo záležať na tom, aby sme toto pietne miesto po zime vyčistili a upratali.

Plánujeme ísť taktiež na bicyklovú túru pre zdatnejších. Pravdaže, podľa možností, počasia a našich síl. Ale jar láka, to isto každý z nás uzná, a možností v blízkom i vzdialenejšom okolí je na cyklistický výlet neúrekom.

Tradične sa zapojíme i tento rok do akcie „Deň narcisov“, ktorú budeme organizovať spolu s Ligou proti rakovine. Viac o tejto i ďalších našich akciách, termínoch aj konkrétnych programoch sa môžete dozvedieť z nástenky pri obecnom úrade. A taktiež cez káblovú televíziu.

Toľko z nasej činnosti k dnešnému dátumu. Za pozornosť, ktorú ste venovali nášmu príspevku v Hlase Krakovian vám ďakujeme a tešíme sa na spoluprácu s vami.

Radi privítame nielen stálych, ale aj nových členov medzi nami, v Jednote dôchodcov. Veď s príchodom zaslúženého odpočinku sa nič nekončí, práve naopak, začína čas, kedy sa konečne môžeme začať venovať sami sebe, tomu, na čo sme počas práce a pri malých deťoch nemali čas.

S pozdravom, za Výbor JDS v Krakovanoch

Anna KUBRANOVÁ

Na besede s dvoma rozprávačmi

V stredu 17. marca 2010 sa v Mestskej knižnici mesta Piešťany konalo stretnutie so známou slovenskou spisovateľkou Veronikou Šikulovou a spisovateľom Ľubom Dobrovodom. Obidvaja autori tu predstavili svoje diela.

Veronika svoju aktuálnu a najnovšiu knihu: DOMČEK JEDNÝM ŤAHOM a Ľubo Dobrovoda dve knihy, ktoré napísal: JA MALKÁČ a JA VELKÁČ. Neskrývali pri tom dobrú náladu a optimizmus, ktorým v momente „nakazili“ aj nás zúčastnených čitateľov. Ako sa nám priznali, sú veľmi dobrí priatelia, čo bolo na nich od začiatku aj vidieť. Od začiatku sa navzájom vtipne dopĺňali a podpichovali.

Veronika sa narodila ako prvorodená dcéra spisovateľa Vincenta Šikulu, po ktorom dala meno aj svojmu synovi. Má ešte dcéru Barborku a zlatého retrievera Molinu. Vydatá je za vedca – fyzika Marka Mihalkoviča. Pracuje v Malokarpatskej knižnici v Pezinku, kde aj býva. Sama o sebe hovorí: „Bývam v Modre na námestí za zelenou bránou, stále frflem, rozhadzujem, mám neporiadok v skriniach, v špajzi, v chladničke, aj v knižnici, nikto ma neposlúcha, ani manžel, ani deti, ani pes, mám vrúcny vzťah k alkoholu. rizling rýnsky aj vlašský, niekedy aj vlašský šalát, celý život milujem Belmonda a Mastroianniho.„ Známi jej hovoria Veve, syn Vincent dokonca Pipi alebo čierna karkulka. Vo svojich dielach nešetrí humorom, ktorý je pre ňu korením života. Pekné vety splieta do mozaikovitých poviedok. Po otcovi zdedila šťavnatý jazyk i skvelé rozprávačstvo. Vo svojich textoch je vždy prítomná ako rozprávačka i ako súčasť témy.

Ľubo Dobrovoda začal písať až po štyridsiatke s tým, že dve knihy mu stačia a nemieni písať ďalej. Okrem toho napísal mnoho poviedok, ktoré mu vyšli časopisecky. Pochádza z česko-slovenskej rodiny, má troch synov a žije v Bratislave. Obidve beletristické knihy si vydal sám, na vlastné náklady. Jeho veľkým vzorom bol (a ešte stále je) Ľubomír Feldek.

Na besede sa o Veronike i o sebe Ľubo vyjadril: „Obidvaja sme citliví ľudia, ktorí odpornou vulgárnosťou obaľujú svoje knihy. . . „ Keď sa s Veronikou ešte nepoznali osobne a prečítal si jej knihy, bol z nej nadšený: „. . . a naozaj tie knižky voňajú. Tá baba je skvelá, je úžasná, mal som z nej radosť. . . „

Veronika sa priznala, že je poctivá kresťanka – katolíčka, a že pravidelne navštevuje kostol, no na to, že vo svojich knihách píše otvorene a bez servítky dostáva nie vždy pozitívne ohlasy. Preto často chodieva aj na spoveď. „Ja som povedala aj pánovi farárovi, že pán farár ja škaredo rozprávam a on, že u Vás je to vec temperamentu, lebo toto ste mi už hovorili. . . „

Na otázku, či chystajú ďalšiu knihu odpovedal Ľubo: „Beletria je o tom, že píšeš o sebe a jedna - dve knihy bohato stačia, netreba písať pätnásť kníh, ktoré budú o ničom. . . Ja som to celé robil len pre seba.“ Veronika: „Mne sa zdá to písanie dôležité. Nie je to len o tom, že si človek niečo dokáže. Neviem si predstaviť, že by som robila niečo iné. Možno aj preto, že môj otec písal. Pre mňa je to písanie najdôležitejšie.“

Zuzana FLOREKOVÁ

Z histórie hasičov u nás (2)

V minuloročnom októbrovom čísle sme sa milí čitatelia dostali v našom hasičskom putovaní, mapovaní histórie Dobrovoľného hasičského zboru dľa kroniky v obci Krakovany po veliteľa Michala Masára.

Dnes pokračujeme ďalším zaujímavými faktami. Trošku preskočíme a ideme s našimi požiarnikmi hasiť obecné požiare v rámci extravilánu i intravilánu obce Krakovany. “Horíí, horíí. Horelo? Kde?”

Našťastie v Krakovanoch a v Strážach neboli požiare až tak príliš časté. Požiare v našej obci vznikali z rôznych príčin. Jeden z prvých požiarov dochovaných v dobovej obecnej požiarnej kronike zapríčinilo zlé vedenie elektrického prúdu u rodiny Opatovskej. Kuriozitou zostáva, že po tomto požiari si v našej obci dali mnohé domácnosti odpojiť zo strachu elektrické vedenie. Ďalším požiarom bol požiar kozla, ktorý vlastnil Štefan Trebatický. Hasilo sa vodou zo Spúšťa. Kuriozita tohto požiaru bola “typicky ľudská”: dvaja nemenovaní hasiči, zhodou okolností majitelia iného kozla, odmietli hasiť s odôvodnením, že im vraj kozol nezhorí. Istý “dobrodruh”, bojovník v prvej svetovej vojne, prišiel na dovolenku z vojny a šups rozbušky a dávky zo strelnej zbrane na jeho rodákov. Slamenné strechy domcov nuž ako inak začali horieť a požiar tohto “likvidátora” bol dokonaný. Kuriozita: bola vianočná utiereň a ľudia sa chystali na cestu do kostola. Nuž, čo “ohňostroj” bol na svete a ľudia hybaj hasiť. Dačo podobné ako dnešná pyrotechnika. Štyri domy ľahli popolom. V r. 1958 sa pod požiar opäť podpísalo zlé elektrické vedenie. Zhorel takmer celý dom.

Nabudúce budeme “hasiť” v Strážach.

Na základe informácií z Požiarnej kroniky Obce Krakovany tematicky voľne pripravil:

Martin GONO